

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/101/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621205090
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7621205090.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej v právnej veci oprávnenej J. K. W., narodenej XX. 7. XXXX, bytom B. XX/XX, B. N. M., zastúpenej JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou so sídlom Nám. sv. Egídia 95, Poprad, proti povinnému Q. M. A., narodenému XX. 3. XXXX, bytom A. XX, B. N. M., v konaní o návrhu na určenie príspevku na výživu nevydatej matke, o odvolaní povinného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 7Pc/32/2021-517, z 30. júna 2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je určenie príspevku na výživu nevydanej matke. Oprávnená žiadala určiť súdom sumu 300 eur mesačne od 1.11.2021 do 1.11.2023.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

I. „Povinného z plnenia výživného súd zaväzuje prispievať na výživu oprávnenej sumou 200,- eur mesačne a to od 1.11.2021 do 30.11.2021 a sumou 300,- eur mesačne, a to od 1. 8. 2022 do 1. 11. 2023, ktoré bude povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet oprávnenej vedený v B. B., a. s., číslo účtu IBAN B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietal.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd vec právne posúdil podľa § 74 ods. 1 a § 75 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“). O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z dokazovania vykonaného súdom v pôvodnom konaní, ako aj v ďalšom konaní vykonanom po zrušujúcom uznesení súdu druhej inštancie nebolo sporné tvrdenie oprávnenej, že v čase podania návrhu očakávala narodenie dieťaťa s povinným. Účastníci žili len ako druh a družka, v rodinnom dome povinného s mal. dcérou B. do 1. 6. 2021. Z dôkazných listín predložených oprávnenu súd zistil, že jej príjem pred pôrodom mal. H. bol z pracovného pomeru vo výške 950,- eur v čistom mesačne. Od 1. 11. 2021 do 9. 11. 2021 poberala tehotenskú dávku vo výške 71,80 eur. V období od 10. 11. do 30. 11. 2021 poberala materskú vo výške 657,68 eur. V období od 1. 7. 2022 do 31. 12. 2022 poberala rodičovský príspevok vo výške 383,80 eur. Od 1. 1. 2023 do súčasnosti poberá rodičovský príspevok vo výške 412,60 eur. Za celé rozhodné obdobie sa príjem matky zvyšuje o zisk z prenájmu bytu v jej osobnom vlastníctve mesačne v priemere po 271,- eur. Oprávnená poberá prídavky na obe mal. deti, pričom podľa poslednej úpravy od 1. 1. 2023 je prídavok na deti vo výške 120,- eur. Súd zistil, že podľa rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 7Pc/3/2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/15/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2. 6. 2023 maloletý H. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu 180,- eur od jeho narodenia dňa 9. 12. 2021. Z rozsudku tunajšieho súdu z 29. 11. 2021 č. k. 15P/5/2021-228 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 31. 1. 2023 č. k. 8CoP/74/2023-465, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 2. 2023 súd zistil, že maloletá dcéra B. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, pričom otcovi bola určená vyživovacia povinnosť v sume 200,- eur mesačne s tým, že sumu 100,- eur prispieva matke vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a sumu 100,- eur na tvorbu úspor, ktoré platí vždy do 15. dňa v mesiaci na osobitný účet zriadený matkou.

5. Z dôkazných listín predložených povinným súd vzal za preukázané, že mesačný príjem povinného z činnosti advokáta je vo výške 1.600,- eur v čistom. Z prenájmu garáže má mesačný zisk 70,- eur. Povinný toho času žije v spoločnej domácnosti s družkou, jej maloletými deťmi, od ktorej nepožaduje príspevok na bývanie. Povinný je zároveň spoločníkom viacerých obchodných spoločností a vlastní viacero nehnuteľností v kat. území B. N. M., zapísaných na LV č. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXX, XXXXX, XXXXX, podľa ktorých je vlastníkom a spoluvlastníkom tam uvedených nehnuteľností - rodinných domov, garáží s príľahlými a samostatnými pozemkami. Súd tiež zistil, že povinný je jedným zo spoločníkov (s 50 % obchodným podielom) v obchodnej spoločnosti A.-X T., B.. s výškou vkladu 2 500,- eur, ktorej výsledok hospodárenia za rok 2020 predstavoval sumu 2876,- eur, v obchodnej spoločnosti A. & W., B. s výškou vkladu 2 500,- eur, ktorej výsledok hospodárenia za rok 2020 predstavoval sumu 20 613,- eur, v obchodnej spoločnosti Z., B. s výškou vkladu 3320,- eur, ktorej výsledok hospodárenia za rok 2020 predstavoval sumu 12 727,- eur, v obchodnej spoločnosti Z., B., s výškou vkladu 3320,- eur, ktorej výsledok hospodárenia za rok 2020 predstavoval sumu - 4296,- eur a v obchodnej spoločnosti Y.-W., B., s výškou vkladu 2500,- eur, ktorej výsledok hospodárenia za rok 2020 predstavoval sumu 1800,- eur. Príjem z iných funkcií konateľov v iných spoločnostiach nemá žiadny.

6. Súd prijal záver, že oprávnenej od 1. 11. 2021 do 30.11.2021 vznikol nárok na výživu nevydatej matke, keďže v uvedenom období poberala tehotenskú dávku, a neskôr materskú. V období od 1.12. 2021 do 31.7.2022 bol materský príspevok vyšší, ako bola jej čistá mzda. Od 1. 8. 2022 sa finančné pomery nevydatej matky v porovnaní z obdobím pred tehotenstvom a pôrodom podstatne znížili, keďže poslednú materskú vo výške 997,43 eur poberala v mesiaci júl 2022, kedy jej bol vyplatený už aj rodičovský príspevok vo výške 383,80 eur. Uvedený rodičovský príspevok, ktorý sa v januári 2023 zvýšil na sumu 412,60 eur, jej bol vyplácaný od augusta 2022, teda v tom období došlo k podstatnému zníženiu jej príjmu v porovnaní s príjmom pred nástupom na materskú dovolenku, ktorý bol vo výške 950,- eur v čistom. Zmeneným návrhom sa oprávnená domáhala v uvedenom období príspevku vo výške 300,- eur. Priznal oprávnenej príspevok na výživu nevydatej matke v navrhovanej výške, avšak len od 1. 8. 2022 do 1. 11. 2023 a 200,- eur za obdobie od 1.11.2021 do 30. 11.2021. Rozhodol tak potom, čo vzal za preukázané, že povinný bude zo svojho príjmu schopný platiť oprávnenej mesačne 300,- eur aj popri dvoch vyživovacích povinnostiach voči maloletým deťom. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

7. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti súd prihliadal na tú skutočnosť, že inštitútom príspevku na výživu nevydatej matke podľa § 74 Zákona o rodine a jeho účelom nie je vyrovnávať životnú úroveň oprávnenej matky, v konkrétnom prípade aj v dôsledku toho, že si musela hľadať nové bývanie, ale jeho cieľom je zohľadniť pokles príjmu oprávnenej matky v dôsledku tehotenstva a pôrodu. Pri tomto druhu výživného nejde o princíp dosiahnutia rovnakej životnej úrovne rodičov dieťaťa, čo oprávnená v pôvodnom návrhu s poukazom na finančné a majetkové pomery povinného sledovala, ale ide o finančnú

kompenzáciu s poukazom na zníženie príjmu, ku ktorému u oprávnenej preukázateľne došlo až od 1. 8. 2022 a čiastočne v mesiaci november 2021.

IV. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. podal povinný z plnenia výživného odvolanie. Odôvodnil to tým, že rozhodnutím a hlavne postupom súdu prvej inštancie boli porušené jeho základné práva na spravodlivý proces, rovnosť strán a rovnosť zbraní, porušené predpisy Civilného sporového ako aj Civilného mimosporového poriadku a Zákona o rodine. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nedostatočne odôvodnený a preto arbitrárny a nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie rozhodoval nie na základe vykonaných dôkazov, ale na základe vlastných úvah, ktoré nie sú ničím podložené. V odvolaní tiež uviedol, že súd prvej inštancie priznal oprávnenej príspevok na výživu nevydatej matke vo výške 200,- € za obdobie od 01.11.2021 do 30.11.2021. V bode 30. odôvodnenia súd uvádza, že tak urobil z dôvodu, že v tomto období mala podľa názoru súdu prvej inštancie poberať tehotenskú dávku a neskôr materskú spolu vo výške 746,80 €, čo v porovnaní s čistým príjmom 950,- € činí rozdiel cca. 200,- €. V bode 27. odôvodnenia súd uvádza, že od 01.11.2021 do 09.11.2021 oprávnená poberala tehotenskú dávku vo výške 71,80 €. a od 10.11. do 30.11.2021 poberala materskú vo výške 657,68 € (ide zrejme o chybu v písaní a súd mal v úmysle uviesť 675,68 €). Toto rozhodnutie súdu je však nesprávne, pretože na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu. Súd prvej inštancie opomenul, resp. neriadil sa dôkazmi, ktoré boli v konaní predložené, a ktoré ani v konaní neboli sporné. V konaní predložil listinný dôkaz a síce výpočet príjmov oprávnenej za rozhodné obdobie. V mesiaci november 2021, oprávnená poberala okrem tehotenského príspevku a neskôr materskej aj nemocenské dávky, ktoré podľa tvrdení a predložených dôkazov oprávnenej predstavovali sumu 23,595 € na deň. Tieto dávky poberala od 06.09.2021 do 09.11.2021 vrátane, kedy od 10.11.2021 začala poberať materskú. Oprávnená ako prílohu vyjadrenia zo dňa 16.12.2021 predložila aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní nároku z nemocenského poistenia zo dňa 18.10.2021. Toto rozhodnutie je aj súčasťou elektronického spisu, zaevidované dňa 17.12.2021. Spolu dávky zo sociálneho zabezpečenia v mesiaci november 2021, ktoré boli oprávnenej vyplatené predstavujú sumu 983,43 €. Na základe týchto dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznaného nároku za obdobie od 01.11.2021 až 30.11.2021 vo výške 200,- € v rozpore s vykonaným dokazovaním a v rozpore so zisteným skutočným stavom.

9. Súd prvej inštancie napriek tomu, že v bode 25. odôvodnenia napádaného rozsudku uvádza, že „výška príspevku je daná primeranosťou“ a taktiež, že „súd zisťuje konkrétne náklady a potreby matky“, sa týmito tvrdeniami neriadil. Rozhodol iba na základe porovnania príjmov matky v období pred tehotenstvom, počas neho aj po pôrode. Iné kritériá súd prvej inštancie nebral do úvahy. Súd prvej inštancie sa v následnom konaní a v napádanom rozsudku vôbec nezaoberal výdavkami matky, ich oprávnenosti a jej odôvodneným potrebám a pomerom. Súd prvej inštancie iba stroho konštatoval, že v období od ukončenia materskej dovolenky jej klesli príjmy a preto rozhodol o príspevku vo výške 300,- € mesačne. Zmyslom príspevku pre nevydatú matku nie je dorovnať výšku jej predošlých príjmov, ale iba primerane prispieť na jej výživu tak, aby sa priblížila k jej životnej úrovni pred otehotnením. Dôkazom toho, že súd sa oprávnenosti výdavkov oprávnenej vôbec nezaoberal je aj skutočnosť, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že sa oprávnená presťahovala do lacnejšieho bytu, teda od 01.06.2023 jej klesli výdavky súvisiace s nájmom. Súd ani len nepovažoval za potrebné zisťovať výšku jej nájomného od 01.06.2023. Uspokojil sa iba s tvrdením matky, že nájomné uhrádza vo výške 550,- €, pričom súd ani len nevyzval matku na predloženie nájmovej zmluvy.

10. Súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní zobrať do úvahy aj skutočnosť, že oprávnenej bol v mesiaci júl 2022 vyplatený rodičovský príspevok vo výške 383,80 € spolu s materskou vo výške 997,43 €, teda mala príjem vyšší ako jej čistý príjem zo zamestnania. V mesiaci marec 2022 bol oprávnenej vyplatený príspevok pri narodení dieťaťa vo výške 829,86 € a spolu s materskou vo výške 997,43 €, to činilo dokopy sumu 1.827,29 €. Ak má byť výška príspevku na výživu nevydatej matky daná primeranosťou, súd nemôže odignorovať príspevky, ktoré matka od štátu dostala, ale musí na ne primerane prihliadať. Celkové príjmy oprávnenej súdu dopodrobna vyčíslil, tieto príjmy potvrdila vo svojom vyjadrení zo dňa 12.06.2023 aj oprávnená, no súd na ne neprihliadal a nerozhodol o príspevku na výživu nevydatej matke primerane, ale iba matematicky. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal ho prispievať na výživu oprávnenej vo výške 50,- €

mesačne za obdobie od 01.08.2022 do 31.05.2023 a sumou 30,- € mesačne za obdobie od 01.06.2023 do 01.11.2023.

11. Vo vyjadrení k odvolaniu oprávnená uviedla, že súd vychádzal z dôkazov, ktoré boli predložené stranami sporu a preto námietka povinného, že rozhodoval nie na základe vykonaných dôkazov, je nedôvodná, keďže povinný súdu žiadne dôkazy o svojich aktuálnych príjmoch a majetkových pomeroch nepredložil. Povinný celý čas tvrdí, že má príjem len 1 600,- EUR, ktorý deklaruje ako svoj celkový príjem z advokátskej činnosti a z podielov všetkých obchodných spoločností, v ktorých je konateľom. Táto suma nemôže byť adekvátne vo vzťahu k profesii advokáta, ako aj vo vzťahu k všetkým obchodným spoločnostiam, keďže oprávnená zarobila v priemere mesačne rovnako, pred odchodom na svoju prvú materskú dovolenku, čo bolo pred 5 rokmi. Napriek tomu, že povinný tvrdí, že svoje príjmy dopodrobna vysvetľoval v konaní 15P/5/2021, súdu predložil len daňové priznanie, zhodou okolností, na veľmi porovnateľnú sumu ako uvádza teraz. Ako si jeho obchodné spoločnosti rozdeľujú zisk nedokázal ani v tomto konaní vysvetliť a o prenájdoch nehnuteľností v jeho vlastníctve, podľa jeho vlastných slov, nič nevie. Preto súd správne vychádzal tak z majetkových podstat ako aj z potenciality príjmu a nielen zo skutočných faktických príjmov, ktoré povinný preukázal daňovým priznaním a teda vychádzal aj z príjmov, ktoré by povinný mohol mať vzhľadom na svoj vek, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a aj dopyt na trhu práce. Povinný, ako advokát, má (a to nielen potencionálne, ale aj reálne) omnoho vyššiu sumu príjmu, než akú uviedol v konaní. Na príklad podľa webovej stránky <https://www.platy.sk/analyzy/vyberate-si-buducu-karieru-pozrite-sa-ktore-univerzity-a-odvetviadominuii-na-trhu-prace/50739>, je priemerný mesačný príjem advokáta cca 2 627,52 Eur. V praxi je však omnoho vyšší. Povinný na výživu detí prispieva sumou 280,- EUR/mesačne, mimo výživného sa však nepodieľa na žiadnych iných výdavkoch. Okrem všetkých objektívnych dôvodov na určenie tohto príspevku je nutné sledovať aj súlad s dobrými mravmi - je v súlade s dobrými mravmi, keď povinný opustí oprávnenú počas tehotenstva, opustí svoje nenarodené dieťa, svoju dcéru potrebuje len na 50%, vyhodí ich na ulicu a zároveň robí všetko pre to, aby jeho vyživovacie povinnosti boli čo najnižšie a životná situácia oprávnenej, do ktorej ju on svojím bezcharakterným, bezohľadným, nezodpovedným a ľahkovážnym správaním dostal, sa ani len nemohla zlepšiť.

12. V odvolacej replike povinný uviedol, že oprávnená vo svojom vyjadrení opätovne poukazuje na priemerný hrubý mesačný príjem advokáta v Slovenskej republike. K uvedenému sa už v konaní dopodrobna vyjadril, a síce, že nie je možné prihliadať na priemerné mesačné príjmy v celej republike, keď vieme, že štatisticky príjmy v menších mestách na východnom Slovensku tieto priemery znižujú a sú reálne nižšie ako celoslovenský priemer. V ďalšom podaní povinný uviedol, že oprávnená počas celého súdneho konania uvádza, že sa prestal podieľať na úhradách za návštevu materskej školy a stravu v materskej škole dcéry B. v rozhodnom období od novembra 2021 až do novembra 2023, a že všetky tieto úhrady musela znášať ona. V prílohe tohto vyjadrenia poslal predžalobnú výzvu zo dňa 19.10.2023, ktorú dostal od právnej zástupkyne oprávnenej, v ktorej ho vyzýva na úhradu všetkých týchto nákladov. Takže nie je pravda, že by všetky tieto poplatky znášala oprávnená sama, pretože po započítaní nákladov na gymnastiku, zakúpenia papučiek do škôlky a vyšetrenia na reflux matke uhradil sumu XXX,XX € ako náklady na škôlku a stravu v škôlke.

V. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré však nezistil (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku podľa § 387 CSP v jeho napadnutých výrokoch.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd považuje rozsudok v napadnutých výrokoch za vecne správny. Súd prvej inštancie správne rozhodol v súlade s ustanoveniami § 74, § 75 Zákona o rodine. Ohľadne skutkových otázok posudzovaných súdom prvej inštancie neučinil odvolací súd odlišný skutkový záver, preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť, príp. zopakovať alebo doplniť dokazovanie.

15. Vychádzajúc z obsahu odvolania, povinný namietá stanovenú výšku príspevku a nepovažuje ju za správne stanovenú. V prvom rade sa odvolací súd vyrovnal s námietkami odvolateľa vo vzťahu k možnosti nepriznania výživného cez kategóriu dobrých mravov. Odvolateľ i oprávnená vo svojich podaniach poukazovali na kategóriu dobrých mravov, preto odvolací súd na tomto mieste prezentuje interpretáciu tejto právnej kategórie podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR. Vzhľadom na charakter ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré patrí k právnym normám s neurčitou, abstraktnou hypotézou, je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil. Otázka nemožnosti priznania výživného, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Vyriešením takto vysoko individuálnej otázky sa doposiaľ nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax, pretože pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk postupujú sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/298/2018 z 25. 09. 2019, 3 Cdo 226/2017). V tejto súvislosti je nutné doplniť, že vo všeobecnosti závery súdov pri posudzovaní otázky nemožnosti priznania výživného, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, sú výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo, a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súd viedli k prijatiu tohto rozhodnutia. Vychádzajúc zo zisteného skutočného stavu uzatvára odvolací súd, že v danej veci nenašiel relevantné okolnosti pre ktoré by nebolo možné priznať oprávnenej výživné. V konaní oprávnenej počas rozhodného obdobia vo vzťahu k povinnému nie sú zistené žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik daného nároku.

16. V danej veci súd prvej inštancie rozhodoval o nároku navrhovateľky podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine, zákonné podmienky na priznanie tohto nároku súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia správne vymedzil v bode č. 25. Vzhľadom na predbežnú vykonateľnosť napadnutého rozsudku v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo určené výživné už zaplatené, ako to vyplýva z podaní oprávnenej.

17. Námietky odvolateľa smerujú aj proti stanovenej výške príspevku na výživu. Okrem iného odvolateľ namietá, že súd pri stanovení výšky príspevku neprihliadol u oprávnenej v mesiaci november 2021 na poskytnutú nemocenskú dávku v danom mesiaci vo výške 235,95 eur. V období od 1.11.2021 do 30.11.2021 súd stanovil príspevok vo výške 200 eur mesačne. Výška príspevku na výživu sa stanovuje primerane vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam povinného a potrebám oprávnenej. Podľa názoru odvolacieho súdu napriek skutočnosti, že oprávnená v danom mesiaci poberala aj nemocenskú dávku vo výške 235,95 eur neznamená to automaticky dôvod pre zníženie jej príspevku ako bol stanovený súdom prvej inštancie. Pri stanovení primeranosti, resp. pri stanovení rozsahu povinnosti otca dieťaťa sa prihliada aj na oprávnené potreby, na znížené možnosti a schopnosti oprávnenej a nejde o nejaké matematické vyrovnávanie medzi príjmom oprávnenej pred tehotenstvom a počas tehotenstva a počas obdobia, kedy sa príspevok poskytuje. Výška príspevku vo výške 200 eur mesačne znamená v prepočte denne sumu 6,45 eur. Daná námietka tak nie je opodstatnená.

18. Ďalšia námietka odvolateľa sa dotýka nedostatočného zistenia výdajov oprávnenej v celom rozhodnom období, neprihliadnutie na zníženie výdajov, ktoré oprávnená mala v súvislosti so zmenou nájmu z bytu. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí stanovuje oprávnené potreby matky dieťaťa. Ide o základné potreby, ktoré súvisia s jej výživou, teda náklady na stravu, ošatenie, hygienické a kozmetické potreby, náklady na bývanie a to čo súvisí s bývaním. Ani v danom prípade pri stanovení príspevku na výživu nevydatej matke nemusia byť exaktne preukazované výdaje oprávnenej. Súd pri určení výšky príspevku prihliadol na odôvodnené potreby oprávnenej. Potreby nie sú neprimeraným spôsobom navýšené, či zvýšené na strane oprávnenej. Pokiaľ poukazuje odvolateľ na to, že v posudzovanom období došlo k zníženiu výdajov oprávnenej v dôsledku zníženia ceny nájmu, tak je potrebné uviesť, že oprávnená dôvody pre sťahovanie sa do iného bytu, ktorý predstavoval lacnejší nájom zdôvodnila, došlo teda k poklesu kvality bývania na strane oprávnenej ako aj maloletých detí. Celkové zníženie nájomného, ktoré v konečnom závere predstavuje zníženie životnej úrovne nemá podstatný vplyv na

zníženie priznaného príspevku zo strany súdom. Na strane oprávnenej predsa v rozhodnom období existovala aj vyživovacia povinnosť k maloletej B. a neskôr k synovi H..

19. V danej veci je potrebné prihliadnuť a citlivo vnímať aj okolnosti prípadu, kedy k rozpadu vzťahu došlo medzi rodičmi nenarodeného dieťaťa, pred jeho narodením, matka zostala s dcérou B. sama počas tehotenstva až po narodenie mal. H. X.XX.XXXX, teda bez otca ako partnera a prípadnej opory v tejto životnej situácii. Pokiaľ by matka mala dostatok finančných prostriedkov, nedošlo by k zmene jej bývania, či k zníženiu jej životnej úrovne. Súd tak stanovil rozsah povinnosti v súlade s kritériami vymedzenými v zákone pre určenie výšky príspevku. Tento rozsah príspevku považuje aj odvolací súd za zákonom ustanovenú primeranosť a za spravodlivo vymedzený pomer, v ktorom povinný by prispieval na úhradu vzniknutých nákladov na výživu oprávnenej.

20. Súd z vykonaných dôkazov ustálil aj príjmy účastníkov konania v rozhodnom období a napriek návrhu matky neaplikoval pri určení výšky výživného princíp potenciality príjmu otca, ale vychádzal z predložených dôkazov. V rámci odvolacieho konania navrhol povinný vykonať ďalší dôkaz dopytom na Sociálnu poisťovňu alebo príslušný úrad práce, sociálnych vecí rodiny, pretože sa dozvedel o ukončení pracovného pomeru oprávnenej so B. B., a.s., v júli XXXX. Tento návrh vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodný, keďže rozhodné obdobie na platenie výživného v roku 2022 začalo až mesiacom august.

21. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdil postupom podľa § 387 CSP ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 a § 58 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).